

סנהדרין קיב

	תנא קמא	ר' שמעון
	היו בה קדשים: קדשי מזבח ימותו קדשי בדק הבית יפדו תרומות ירקבו ומעשר שני וכתבי הקדש יגזזו	כהנתה ולא בהמת בכור ומעשר עלה פרט לכסף הקדש וכסף מעשר
קושי	ואמאי ימותו ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה?	<ul style="list-style-type: none"> בתמימין שלל שמים (וכבר התמעטו מהמילה שלל) בבעלי מומין שללה נינהו (ואמורים להישרף)
תירוץ	ר' יוחנן אמר זבח רשעים תועבה (לא מדין עיר הנדגחת)	אמר רבינא לעולם בבעלי מומין ומי שנאכל בתורת בהמתך יצאו אלו שאין נאכלין בתורת בהמתך אלא בתורת בכור ומעשר
	ריש לקיש אמר בקדשים קלים ואליבא דרבי יוסי הגלילי דאמר קדשים קלים ממון בעלים	אמר שמואל בתמימים כל שקרב כשהוא תם ונפדה כשהוא בעל מום עלה אימעיט וכל שקרב כשהוא תם ואינו נפדה כשהוא בעל מום כגון בכור ומעשר מ כהנתה נפקא:

סיכום המחלוקת לפי רבינא

ר' שמעון	תנא קמא	
נתמעטו מ כהנתה	הורגים אותם עם שלל העיר	בכור ומעשר שני בעלי מומים לכולי עלמא ממון בעלים הם

סיכום המחלוקת לפי שמואל:

ר' שמעון	תנא קמא	
ממון גבוה ולכן לא בכלל עלה (ירעו עד שיסתאבו...)	ממון בעלים (לריש לקיש)	קדשים קלים
ממון בעלים (כי לא צריכים פדיון) אבל נתמעטו מ כהנתה		בכור ומעשר שני

עיסה של מעשר שני

חכמים	ר' מאיר	
מחייבין	פטורה מן החלה	

אמר רב חסדא

חכמים	ר' מאיר	
ממון הדיוט הוא	מעשר שני ממון גבוה הוא	במעשר שני בירושלים
	פטור כי ממון גבוה הוא ↓ לעניין עיר הנדחת אינו בכלל שללה ומותר לאכלו	בגבולין